

käsitäni sepp. Põrgupoisi raie - nappi nani
sepa kenge, riija osuma. Saureutaga ja hirmuga
kannan ühe ega mis kenge riija kätte. Tuis ja tuis
il värja vällä sepa raie. Sepp piirinu pihk
ga põrgupoisi nani, kui lutsuruse päist ära.
Tuis pihku tulo niri, ota, lümmistana, panu
jako palama ja lannu-voos ta all tulle. Kui
kudanu sepp vanapoisi ära ja pästni palle
kengi põrgust vällä.

3.
Uhmre söömine.

Uuval ajal, kus inimesed palju vagonad ja
aigamad alid, sät müdro põlso sakvas, püüdivad
õnneost kurja külvada. Tanelid, kes üllpäisest
igal pool inimesi, näe ämber kitudud ja inimesi
püüdnud värgutada, kord tantsinud roa
kõrvis võruva tead, kord sõitnud ühes linnaga
ga, misda teed, ilmunud sauna ja talust,
misda puurajaja juure ja püüdnud kõrvale
põllu päale, kuhu majast nautraakvas, vällä
jätunud minema, sias ei ole raiised - aumagi
noid jätkinud rodu aadota, misda ilmunud
saks, saunatud sepp väärile.

Kord läinud nä mis rodust, vällä sepa
tõimetule ja - jätunud; näise ühisinda rodu.

Õhkas lühanaud tärnagasi tulle. Kui aga sät talund,
ei ilmunud maot aabnilt poolt. Sain pannud püru-
pilaav värsle pälema. ja koonud tulla. Ei ole
"püruca põrge lannu", sias koonud, "kõrge" rika
ja raien ja vanaraien ootund mets näel, "tõre"
näise juure. - Sain lundud püda edamaid ära,
aga ei ole julgenud midagi ~~teha~~ värsle võtta.
Kui näise songi magama olti läinud, läinud me
kontjalg tene kõrvale, songi vagona. Magades
luland näisel tulus mõte põka ja ta ütelnud
mehele: " - Ah, mull on sibe suue häda, ma pran
natareusvõlga minema!"

- Kannata ära! - ära min, vastanud font.

Väha aja pärast kadaldanud jälle näise.

- Ai, ai, ai: mul on väga sibe suue häda.

lasi ma läken.

- Ei, ära min.

- Loe, mul on väga suue häda.

- Ei, ära min.

- Loe, ai, ai, ai! Kui sa müüdu ei usu, sias võta
ma vöö ahist sinni jäteta, et ma ära ei joneo.